

Bohoslužba, 6. február 2022

„Pod ochranou Najvyššieho...“

Vzdych: „Pane, predostrel som ti každé svoje želanie a moje vzdychanie nie je skryté pred tebou. Srdce sa mi prudko rozbúchalo. Sila ma opustila. A svetlo mojich očí? Aj to zhaslo. Hospodin, teba očakávam. Pán, môj Boh, ty mi odpovieš.“ **Amen** (Ž 38,10-11,16)

Pieseň: č. 261,1 — Pane, naše mnohé zlosti, neprávosti...

Vzdych: „Bože, aká vzácna je tvoja milosť! Ľudia sa utiekajú do tône tvojich krídel. Sýtia sa hojnosťou tvojho domu, napájaš ich z riavy tvojich slastí. Ved' u teba je prameň života. V tvojom svetle uvidíme svetlo. Zachovaj svoju milosť tým, čo ťa poznajú, a spravodlivosť tým, čo majú úprimné srdce.“ **Amen** (Ž 36,8-11)

Suma ev: „Kto býva v úkryte Najvyššieho, odpočíva v tône Všemohúceho, ² nech povie Hospodinovi: „Moje útočisko a moja pevnosť je môj Boh, v ktorého dúfam.“ ³ On ťa vyslobodí z osídla lovca a zo zhubného moru. ⁴ Peruťou svojou ťa prikryje, útočisko nájdeš pod jeho krídlami, štítom a úkrytom je jeho vernosť.“ **Amen** (Ž 91,1-4)

Pieseň: č. 261,2-4 — Ale vieme, kto to uzná, hriechy vyzná...

Vzdych: „Kiež v tvojom stane bývam naveky, kiež nájdem útočisko v tône tvojich krídel.“ **Amen** (Ž 61,5)

L.: Rút 2,1-20 Rút na Boazovom poli

¹ Noémi mala z mužovej strany príbuzného, majetného muža z Elimelechovho rodu; volal sa Boaz. ² Moábčanka Rút povedala Noémi: „Chcela by som ísť na pole zbierať klasy za niekým, kto mi to dovolí.“ Noémi jej odpovedala: „Chod', dcéra moja!“ ³ Rút teda šla na pole a za žencami zbierala klasy. Stalo sa, že zbierala práve na tej časti poľa, čo patrila Boazovi z Elimelechovho rodu. ⁴ Vtedy prišiel z Betlehema Boaz a povedal žencom: „Hospodin s vami!“ Oni odvetili: „Nech ťa Hospodin požehná!“ ⁵ Boaz sa potom spýtal sluhu, čo dohliadal na žencov: „Čia je tá mladá žena?“ ⁶ Sluha, ktorý dohliadal na žencov, povedal: „Táto mladá žena je Moábčanka, čo sa vrátila s Noémi z moábskych polí. ⁷ Povedala mi: Chcela by som zbierať a paberkovať, čo zo snopov zostane po žencoch. Prišla a od rána je tu až dosiaľ. Len chvíľu si oddýchla.“ ⁸ Vtedy Boaz oslovil Rút: „Počuj, dcéra moja! **Nechod' paberkovať na iné pole** ani neodchádzaj odtiaľto, ale drž sa len mojich služobníč! ⁹ Pozoruj, ktorú časť poľa zožínajú, a chod' za nimi. **Prikázal som sluhom, aby sa ťa nedotkli!** Keď budeš **smädná, chod' k nádobám** a napi sa vody, čo načerpali sluhovia.“ ¹⁰ Vtedy Rút padla tvárou na zem, poklonila sa a povedala: „**Čím som si získala tvoju priazeň, že sa ma ujímaš, hoci som cudzinka?**“ ¹¹ Boaz jej odvetil: „Oznámili mi všetko, čo si po smrti svojho muža urobila pre svoju svokru, ako si opustila otca, matku i rodnú krajinu a šla si medzi ľud, ktorý si predtým nepoznala. ¹² **Nech ti Hospodin odplatí tvoj skutok a nech ťa hojne odmení Hospodin, Boh Izraela, ku ktorému si prišla, aby si uňho našla útočisko.**“ ¹³ Ona odpovedala: „Môj pane, kiežby som aj ďalej nachádzala u teba priazeň! Potešil si ma a prívetиво si sa zhováral so svojou služobnicou, hoci sa zatiaľ nemôžem rovnať ani jednej z nich.“ ¹⁴ Keď bol čas jedla, Boaz jej povedal: „**Pod' sem a jedz**, vezmi si chlieb a po kúskoch si ho namáčaj vo vínnom octe.“ Keď si prisadla k žencom, ponúkol jej pražené zrnо. Ona sa najedla dosýta a ešte jej aj zvýšilo. ¹⁵ Potom vstala a šla zbierať klasy. Boaz dal sluhom príkaz: „**Nechajte ju paberkovať a dovoľte jej zbierať aj medzi snopmi.**“ ¹⁶ Schválne jej navyťahujte klasy aj zo snopov a nechajte tak. Nech ich zbiera, neokrikujte ju!“ ¹⁷ Rút teda paberkovala na poli až do

večera a keď nazbierané klasy vymlátila, **bola to asi efa jačmeňa.** ¹⁸ Vzala to, odniesla do mesta a ukázala svokre, čo nazbierala. Potom jej dala aj zvyšok svojho jedla, z ktorého sa sama nasýtila. ¹⁹ Vtedy sa svokra spýtala: „Kde si dnes paberkovala a pracovala? **Nech je požehnaný, kto sa ťa ujal!**“ Rút povedala svokre, u koho pracovala a dodala: „Muž, u ktorého som dnes pracovala, sa volá Boaz.“ ²⁰ Vtedy Noémi povedala svojej neveste: „**Nech ho požehná Hospodin, ktorý neprestal prejavovať svoju priazeň ani živým, ani mŕtvym!**“

Modlitba:

Pane a Bože náš, prichádzame s vyznaním, že veru, sú v našom živote situácie, kedy platí, že Ty si naša jediná nádej, a bez Teba by sme si nevedeli rady. Ďakujeme, že na Teba je spoľahnutie, že si verný a nesklameš tých, ktorí v Teba dúfajú. Toľkokrát sme sa o tom sami presvedčili - aj preto nás mrzí a s pokáním vyznávame, že predsa občas sa na Teba obraciamе až vtedy, keď sme všetky iné možnosti vyčerpali. Odpusť, že toľko zbytočného žiaľu, stresu si spôsobíme práve tým, že keď sme v núdzi, naše prvé kroky nevedú k Tebe. A odpusť, že Ťa máme vždy skôr za záchranú stanicu, kam vysielame núdzový signál, ako za pevnú skalú a útočisko.

Ty vieš o našich aktuálnych otázkach, problémoch či strastiach. Vieš, v čom sa nachádzame, aké riešenia potrebujeme. Vieš nás upokojiť, a napraviť čo sme pokazili. Prosíme, zmiľuj sa nad nami a pozdvihni našu dušu, aby sme sa mohli napojiť Tvojím slovom a byť zbavení všetkého bremena, ktoré nás ťahá a tlačí dole. Daj nám prijať, že pre naše dobro dopúšťaš v našom živote situácie, ktoré sme si neželali, preto aby sme z nich volali k Tebe. Ďakujeme, že všetko má svoje miesto v Tvojich plánoch, a čo Ty chceš, je pre nás to najlepšie, v čom sa skrýva Tvoje požehnanie. Nech aj v túto nedeľu nás obklopí Tvoja láska. Preto Ťa prosíme o pôsobenie Tvojho svätého Ducha medzi nami pri zvestovaní Tvojho slova. Vypočuj nás. Amen

Pieseň: č. 322 — *Kto v nádeji si k Bohu chýli...*

Pod ochranou Najvyššieho...

Text: Nech ti Hospodin odplatí tvoj skutok a nech ťa hojne odmení Hospodin, Boh Izraela, ku ktorému si prišla, aby si uňho našla útočisko. (Rút 2, 12)

Milí Bratia a milé Sestry,

Pokračujeme v príbehu z knihy Rút, kde sme sa vo štvrtok sústredili na osobu Noémi, ktorej žitá viera bola takým presvedčivým a pravým svedectvom o živom Bohu, že jej nevesta, Moábčanka Rút zatúžila patriť k jej Bohu a začleniť sa do spoločenstva Jeho ľudu. Zákon nariadil o Moábčanoch toto: „*Na Hospodinovo zhromaždenie nevojde Ammónčan či Moábčan a nikdy ta nesmie vstúpiť ani ich desiate pokolenie, lebo vám nevyšli v ústrety s chlebom a vodou na ceste, keď ste vyšli z Egypta, ako aj preto, že v Aram-Naharajime najali proti vám Bileáma, syna Beóra z Petóru, aby ťa prekliat.*“ (5M 23,4-5) Napriek tomu, práve Hospodin riadil tak udalosti, že Rút skutočne môže nájsť svoje miesto a bude zjavné, že Boh realizuje svoj plán s jej životom.

Také potešujúce je sledovať počas tohto príbehu, ako po tom veľkom žiali, čo mala Noémi, ktorá odišla plná a prichádzala prázdna, predsa sa ukazuje niečo, čo vie takto zariadiť len Hospodin. Teda, že po bolesti, smútku a beznádeje prichádza požehnanie. Požehnanie nielen pre Rút, ale neskôr skrze ňu aj pre Noémi, a v jej neskorom potomku až na celé ľudské pokolenie. Totiž môžeme za tým vidieť Božiu prítomnosť a moc.

Ten hlad v krajine, kvôli ktorému kedysi Elimelech s rodinou odišiel, a to všetko negatívne, čo rodinu Noémi postihlo, že im Hospodin neprial aj z nej vymreli muži, však bolo dobré k tomu, aby sa k Rút dostala správa o živom Bohu. Veď ako by inakšie mohla o ňom počuť? Ako by Ho mohla inakšie spoznať a zatúžiť po ňom, ak nie práve cez Noémin život? Rút zrejme videla, ako Hospodina vyznávala Noémi úplne odlišným vedením svojho života. V tom pre ňu cudzom prostredí evidentne žila, správala sa a modlila sa inakšie; videla ju znášať a spracovať svoje straty iným spôsobom než Moábčania, poznala jej lásku, ktorou svoje nevesty prijala a nebola im na obťaž. Jednoducho, Pán Boh priviedol svoje dieťa na moábske polia, aby tam svedčilo o tom, že On je mocný a vie podržať, posilniť, naplniť láskou a nádejou tých, ktorí Ho do svojho života prijímajú aj v najbiednejších životných situáciách.

Totiž je to tak, že nie slová, ale skutky, slovo Božie čiže aplikované do všedného života bude tým pravým svedectvom, ktoré vie premôcť pochybovačov a je prijateľné aj pre tých, ktorí slovám neveria. Ak sa osirelá Noémi v tom cudzom prostredí zachovala tak, že vyvolala u Rút rešpekt a túžbu po takomto živote, tak to znamená, že jej život bol vierohodný, mal kredit. Žiaľ, úplne opačne dopadol kedysi Abrahámov synovec, Lót, ktorý žil v Sodome; on síce bol bohabojný a verný Hospodinovi, ale na jeho živote sa to veľmi neprejavilo, nakoľko ani jeho vlastní nastávajúci zaťovia mu neverili vtedy, keď sa pred nimi odvolával na Božie varovanie pred prichádzajúcim súdom. Brali to za vtip. *„Oni sa však nazdávali, že žartuje.”*(1M 19,14)

Nie tak bolo s Noémi. Ovocie jej viery je práve viera Rút. A ten nový začiatok, ktorý počítame od ich príchodu do Izraela, je preto spojený s osobou Rút. Bolo by to veľmi zjednodušené, ak by sme nasledujúce udalosti považovali iba za pekný ľúbostný príbeh, veď je v ňom oveľa viacej, totiž je tu možné sledovať teraz ešte skrytý Boží plán, ktorý v určitom momente bude zrejmy a radostný. Stačí, ak si každý koná svoju úlohu — v danom prípade Noémi sa stará o Rút vhodným povzbudzovaním a dobrou radou, Rút zasa sa stará o Noémi tým, že ide paberkovať. Prijíma túto možnosť Božieho zákona, obstará si živobytie; bolo to nariadenie v záujme cudzincov a bezmajetných, aby si tak mohli aj oni zabezpečiť svoje životné minimum. Mohli si pozbierať popadané klasy po žencoch.

Toto rozhodnutie, pridať sa k nim však zároveň chcelo zo strany Rút veľkú pokoru: tým vlastne prijala stav bezmajetných, nezaobstaraných, najbiednejších ľudí a vytrvalo sa zohýnala po každý jeden klas, odkázaná na dobrotivosť alebo — nedalo sa to vylúčiť — aj zlobu ľudí, medzi ktorými bola cudzinkou. Je podivuhodné, ale

Rút s tým nemá problém. Pre ňu je to skôr právo, ktoré si chce uplatniť. Uchŕdza sa o klasy vo viere Sýrofeničanky, ktorá prosila Ježiša, aby vyhnal z jej dcéry démona. On jej však povedal: „Dovoľ, aby sa najskôr nasýtili deti. Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám.“ Žena mu odpovedala: „Iste, Pane, lenže aj šteňatá sa živia pod stolom omrvinkami po deťoch.“ (Mk 7,26-28)

„Stalo sa, že zbierala práve na tej časti poľa, čo patrila Boazovi z Elimelechovho rodu“
A práve vtedy prišiel Boaz pozrieť si žatvu. Aká náhoda? Nie, nie náhoda, je to Božie riadenie, ktoré môžeme sledovať počas týchto udalostí. Rút pracuje práve u blízkeho príbuzného jej svokry, ale nevie o tom. Nečakané pozitívne prijatie zo strany majiteľa, ktorý si ju — pre jej usilovnosť a pracovitosť — hneď všimne, je potvrdením toho, že Hospodin sa o ňu stará. Boh, po ktorom túžila, je živý Boh a vzal si ju pod ochranu. A to prostriedkom muža, ktorý jej hovorí: „... **Nechod' paberkovať na iné pole ani neodchádzaj odtiaľto, ale drž sa len mojich služobníč! ... choď' za nimi. Prikázal som sluhom, aby sa ťa nedotkli! Keď budeš smädná, choď' k nádobám a napi sa vody, čo načerpali sluhovia.**“

A tak Rút prežíva prijatie do spoločenstva týchto pracovníkov a tým vlastne do spoločenstva Izraelitov. Dokonca do tej miery, že sa môže s nimi spolu stravovať, že jej ponúknu stolové spoločenstvo — prijímajú ju medzi seba a pohostia tým, čo majú. Boaz musel dobre poznať zákon o Moábčanoch, ale je aj duchovne ladený tak, aby pochopil za všetkým Hospodinovo jednanie. Zastáva sa Rút verejne a jednoznačne. „**Nechod' paberkovať na iné pole ani neodchádzaj odtiaľto**“ — čiže ak vystačíš s tým, čo tu máš, netúžiš po inom, budeš naďalej pod tou ochranou, ktorú ti poskytnem. Nebehaj po iných poliach a neskúšaj iné možnosti. *Zostaň tu* — a dostaneš ešte aj viacej, než na čo máš podľa zákona právo. Je to veľkodušný záväzok zo strany Boaza.

Rút sa nestačí čudovať, čo sa to s ňou deje, však ona je cudzinka. „**Čím som si získala tvoju priazeň, že sa ma ujímaš, hoci som cudzinka?**“ Nečakaná priazeň je potvrdením toho, že je tu na správnom mieste. Na tom najlepšom mieste. Prečo? To je zahrnuté v odpovedi Boáza: „*Oznámili mi všetko, čo si po smrti svojho muža urobila pre svoju svokru, ako si opustila otca, matku i rodnú krajinu a šla si medzi ľud, ktorý si predtým nepoznala. Nech ti Hospodin odplatí tvoj skutok a nech ťa hojne odmení Hospodin, Boh Izraela, ku ktorému si prišla, aby si uňho našla útočisko.*“

Boaz pochopil, že Rút zanechala všetko pre Hospodina. Vidí za tým Božie konanie. Kto hľadá útočisko u Boha, je vždy vítaný medzi tými, ktorí k Nemu patria, aj keby prichádzal z moábskych polí. Aké dobré je vidieť, že nie len zlé správy alebo klebety sa tu šíria, ale aj dobré a povzbudivé svedectvá, ktoré vyvolávajú uznanie a rešpekt. Je to zdravé spoločenstvo, kde to tak funguje. Otázka pre nás: v akom pomere sú tieto pozitívne a negatívne správy, ktoré sa šíria medzi nami o iných ľuď? Uvidíme a uznáme aj to dobré, alebo sa sústreďujeme skôr len na zlé?

Hospodin prostredníctvom ľudí dáva Rút najavo, že je pod Jeho ochranou, že sa o ňu postará. Teda jej rozhodnutie opustiť svoj predchádzajúci život, bolo dobré

a správne. Je cudzinka, ale došla domov, keďže je pod Božou ochranou. Byť pod Jeho ochranou je bezpečie, nad ktoré niet. Rút si môže uvedomiť, že nová kapitola jej života zahŕňa aj správne poradie ktoré sa začína takto: vedieť byť na poslednom mieste. Netlačiť sa dopredu, pokiaľ si ma nevšimnú a neprivolajú. Uvedomiť si, že ja tu nemám žiadne nároky, všetko čo dostávam, je z lásky a milosti. Stačí pre mňa byť pod Božou ochranou.

Uvedomme si, že ako bola Noémi cudzinka na moábskych poliach, tak isto je cudzinkou v Judsku Rút. A ako Noémi prichádza domov odhodlaná len na Hospodina sa spoliehať (aj preto naliehala na svoje nevesty aby sa vrátili), tak vlastne aj Rút tým, že všetko zanechala a zaprela, sa odovzdala do Božích rúk aby sa spoliehala len na Hospodina, u ktorého prišla hľadať útočisko. A nielen hľadá, ale aj nájde, stále viacej sa môže presvedčiť o tom, že Boh ju prijíma za svoju a jej životu dáva nový zmysel, novú náplň, nový začiatok. Pretože — ako hovorí Noémi, a to je už svedectvo — „*Nech ho požehná Hospodin, ktorý neprestal prejavovať svoju priazeň ani živým, ani mŕtvoym!*“ Minulosť, prítomnosť a budúcnosť je v Jeho rukách a je na dobrom mieste.

Bratia a Sestry, na záver ešte jedno povzbudenie pre nás všetkých. Vidíme, že Moábčanka Rút mohla byť prijatá a mať miesto medzi Hospodinovým ľudom - a tu sme v starozákonnej dobe! O to viacej je táto milosť rozšírená na každého v Ježišovi Kristovi (v koho rodokmeni sa nachádza a Rút). A preto hľadať útočisko u Boha je možnosť daná pre každého - bez podmienok. Nech je pre nás príkladom Rút a nájdime u Neho útočisko z našich bied, pre Ježiša Krista, nám daného Spasiteľa.
Amen

Modlitba:

Bože a Otče náš, chválime Ťa za to, že Tvoja milosť je dostupná každému, kto Ťa hľadá a po Tebe túži. Aj zo vzdialenosti, ako bolo z Moábska do Betlehema, a hlavne duchovne, si prijal prichádzajúcu Rút, ktorá túžila po Tebe. Potešuje nás vedieť, že Ty nesklameš tých ktorí na Teba očakávajú a bez rozdielu požehnáš vieru tých, ktorí v Tebe hľadajú útočisko pre svoj život. Tiež ďakujeme, že Tvoje zaslúbenia neplatia iba na bežné problémy bežného života, ale majú oveľa väčší rozmer. Si nám útočiskom v Pánovi Ježišovi aj v búrkach žitia, v ktorých ide o našu dušu, pretože On je náš zástanca, náš vykupiteľ, ktorý neľutoval zaplatiť za nás tú najvyššiu cenu, svojím životom.

Ďakujeme, že príklad Rút, ktorá zanechala všetko, aby sa mohla stať súčasťou Tvojho ľudu a tvojím dieťaťom, nám ukazuje, že Tvoja milosť prekoná všetky bariéry, ktoré by bránili v tom, aby sa túžba po Tebe naplnila. Ty sám pripravuješ cestu, čas, príležitosť aj stretnutia, v ktorých potvrdzuješ svoju ochranu a záujem o nás. Prosíme o pokoru, ktorou sa vieme tešiť čistou, úprimnou radosťou zo všetkých Tvojich dobrodení.

Pristupujeme dnes pred Teba s prosbou o najbiednejších, najzraniteľnejších, ktorí nemajú nikde oporu. Modlíme sa za trpiacich, nemocných, trúchliacich, za

vdovy a siroty. Prosíme za tých, ktorí hľadajú pokoj pre svoje duše v rôznych pochybných učeniach či spoločenstvách či v užívaní návykových látok, lebo to prináša len väčšie problémy. Daj sa im ukázať, aj v živote svojich dietok - kiežby sme boli medzi nimi aj my - že by zatúžili po slobode, ktorá je u Teba. Prosíme, napriek našim slabostiam, konaj svoje dielo medzi nami a začni v našom živote, aby si nás mohol použiť pre velebenie svojho mena. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie...

Pieseň: č. 625 — *Pod ochranou Najvyššieho...*